

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2211/2021
26.01.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгица Младеновић, адвокат из ..., против туженог ЈП "Градска аутобуска станица Лесковац", чији је пуномоћник Виолета Тасић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 522/20 од 20.10.2020. године, у седници одржаној 26.01.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 522/20 од 20.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 1347/2018 од 11.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се, као незаконито, поништи решење туженог о отказу уговора о раду бр. ..од 22.11.2018. године, а да тужени буде обавезан да тужиоца врати на рад на послове и радне задатке које је обављао до доношења оспореног решења или послове и радне задатке који одговарају његовој стручној спреми, као неоснован. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженој исплати на име трошкова парничног поступка новчани износ од 88.500,00 динара.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж1 522/20 од 20.10.2020. године, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Лесковцу П1 1347/2018 од 11.10.2019. године.

Против правноснажне одлуке донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је доставио одговор на ревизију тужиоца.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Тужилац у ревизији указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. истог Закона о парничном поступку, међутом, та битна повреда није разлог за изјављивање ревизије у смислу одредбе члана 407. став 1. тачка 2. истог Закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог на радном месту радника на ..., на основу уговора о раду бр. .. од 01.06.2010. године и његових анекса. Побијаним решењем туженог бр. .. од 22.11.2018. године, тужени је тужиоцу уговор о раду отказао, применом одредбе члана 179. став 2. тачка 1. и став 3. тачке 8. Закона о раду, због учињених више повреда радних обавеза и радне дисциплине прописаних уговором о раду, тако што је и то: 1) дана 30.10.2018. године напустио своје радно место на ... без одобрења и сагласности непосредно претпостављеног ББ (повреда радне обавезе из члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду и члана 16. став 3. тачка 1. Уговора о раду – несавесно и немарно извршавање радних обавеза); 2) истог дана у службеној просторији Билетаре у којој су биле запослене ВВ и ГГ, започео препирку са запосленим ДД, руководиоцем Сектора у чијем саставу је Билетара, а онда пришао ДД и снажно га одгурнуо, тако да је он пао уназад на столицу и задобио лаку телесну повреду, а запослена ГГ стала је између њих како би их раздвојила, након чега је тужилац напустио просторију (повреда радне дисциплине из члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду и члана 16. став 1. тачка 3, тачка 40. и тачка 50. Уговора о раду бр. .. од 01.06.2020. године, са његовим анексима, недолично понашање према запосленима, странкама и директору, изазивање нереди и учествовање у тучи за време рада или на службеном путу и ометање једног или више запослених у процесу рада којима се отежава извршавање радних обавеза, као и повреда радне обавезе из члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду); 3) касније, у току истог радног дана, био је присутан на синдикалном састанку који је одржан у просторијама рачуноводства и финансија којом приликом је вређао запослене у Сектору рачуноводства и финансија, тако што је, пред присутнима на синдикалном састанку, изрекао да та служба поткрада запослене, а да није пружио ниједан доказ за такву тврдњу (повреда радне дисциплине из члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду и члана 16. став 1. тачка 3. Уговора о раду – недолично понашање према запосленима, странкама и директору и повреда радне обавезе из члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду). Тужени је спровео поступак утврђивања одговорности тужиоца за описане радње – повреда радних обавеза и радне дисциплине, у ком су узете писане изјаве учесника догађаја. Пре доношења оспореног решења тужиоцу је достављено писано упозорење 07.11.2018. године о постојању разлога за отказ уговора о раду и остављен му је рок од 8 радних дана за изјашњење.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови закључили да нису испуњени услови за поништај предметног решења, а с тим у вези ни услови за враћање тужиоца на рад, па је тужбени захтев тужиоца правилно одбијен.

Одредбом члана 179. став 2. тачка 1. и став 3. тачка 8. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/05...75/14), прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то, између осталог, ако несавесно или немарно извршава радне обавезе. Послодавац може да откаже

уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Уговором о раду закљученим између парничних странака под бр. .. од 01.06.2010. године, у одредби члана 16.став 1.наведене су повреде радних обавеза због којих запосленом престаје радни однос отказом уговора о раду код послодавца и то, између осталог: недолично понашање према запосленима, странкама и директору (свађе, увреде и слично), односно члановима управног одбора (тачка 3.), изазивање нереди и учествовање у тучи за време рада или на службеном путу (тачка 40.), ометање једног или више запослених у процесу рада, којима се отежава извршавање радних обавеза (тачка 50).

У конкретном случају, тужени је 30.10.2018. године, извршио више повреда радних обавеза наведених у уговору о раду, тако што се недолично понашао према запосленима, изазивао нереди и учествовао у тучи за време рада, ометао једног или више запослених у процесу рада на начин на који је запосленима отежано извршавање радних обавеза, а у службеној просторији Билетаре одгурнуо запосленог ДД, ударивши га рукама у груди, од ког ударца је ДД пао на столицу и задобио лакшу повреду. Затим се, истог дана, недолично понашао према запосленима оптужујући, на састанку синдиката, обрачунску службу да га поткрада и да лаже запослене, о чему није нити нудио нити приложио било какве доказе. Наведено друштвено неприхватљиво понашање је, уговором о раду и Законом о раду, предвиђено као повреда радне дисциплине због које, у смислу одредбе члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду, тужилац не може да настави рад код туженог, као послодавца.

Неосновани су наводи ревизије тужиоца да у образложењу решења нису наведене радње којима је тужилац учинио повреду радне дисциплине из члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду, нити радње којима је учинио повреду радне обавезе из члана 179. став 2. тачка 1. истог Закона. Супротно тим наводима ревизије тужиоца побијано решење, као и претходно упозорење достављено тужиоцу, садрже детаљно образложење догађаја и радњи које су тужиоцу стављене на терет, а представљају повреду радне дисциплине, на начин који је тужиоцу омогућио да изнесе своју одбрану, што је он и учинио достављањем одговора на упозорење бр. .. од 07.11.2018. године. Тужилац у ревизији указује да он није неовлашћено напустио своје радно место и да није учинио повреду радне обавезе, несавесно и немарно извршење радних обавеза из члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду. Међутим, то не доводи у сумњу правилност побијане одлуке, имајући у виду да је тужилац извршио, својом кривицом, више других повреда радних обавеза, због чега не може да настави рад код туженог, као послодавца, па су неосновани наводи ревизије тужиоца о погрешној примени материјалног права.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета правилном применом одредбе члана 153.став 1.и 154. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

Председник већа - судија

Добрила Страјина,с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**